

ובכל אלה למה מתחפחים מדמותו זו שהם נבראו ממש? אלא משום שם ה' שורה עלייו. סוד הדבר - (דברים כח) וראו כל עמי הארץ וגוי. וכל מי שפוגם מעשיו, נפגמת דמותו, ושם ה' לא שורה במקומות פוגום. ובאותו פגם שורה חישך, בגין פגימת הקבנה שהחחשך שורה בה. ואדם זה, כמו שהוא פגם דמותו - אף נפגם הוא למיטה, או שנעשה אלם, או חריש, או סומא, או חגר, בשבייל שיהיה רשום למעלה ולמטה. ואותו חישך שורה בפגם שלו, ומיד יודעים בו דרגות הקדרות, שהם חחות הקדרוש ברוך הוא, ומתרחקים ממנו, שכבר יודעים שבאותו פגם לא שורה הפלג. ומשום זה חיות המלך מתרחבות ממנה, שחלות הפלג לא שורדים ולא מתקרבים, אלא במקומות שהמלך שורה. שכך הם מתנהיגים אחרים, כאבירים אמר הגוף.

ובאותו מקום שורה אותו חישך, כמה מלאכי חבלה, שנקראים נחשים ועקרבים, מתקרבים אליו, ונוטגים לו מה נשים, ואלה אותם יסורים. ואם יש לו ממון של מעשים טובים שעשה - יתמעטו ממנה. ואיך יתמעטו ממנה? אלא כל זכות שירדה לו מלמעלה, נותנים אותה לאותם מלאכי חבלה, ובבטלים ממנה יסורים. ואם אין לו זכות ולא חובה למעלה, אלא הכל למטה - בכל זכות שעשה, יורד לו ממונות, ואמות העולם מתקרבים אליו כנגד מלאכי הiplina, ונוטן להם ממון ונצל מהם.

ונישום זה הינו ישראל מקירבים לעזאל אצל אותו החשך. ושבעים פרים כנגד שבעים (משל כי אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקה מיההו מים. ומיד דבדין בתיבתא, אתחער והוא חישך מההוא פגימן, וישתלים. ורוא דמלה, (שמואל ב' י) גם יי' העבר חטאך לא חמות. ומיד אתחדר ביה שמא די, ואתרא

ובכל אלין, למה מתחפחים מהאי דיווקנא דאיינו מטען. ארתקראי. אלא משום דשם יהו"ה שרייא עליה. רוא דמלה, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ וגוי. וכל מאן דפוגים עובדי, אתחפחים דיווקניה. ושם יי' לא שרייא באחר פוגים, ובזה הוא פגימו שרייא חישך, בגין פגימו דסירה דשריא ביה חשובא. והאי בר נש פגמה דאייהו פוגים דיווקניה, בך אתחפחים אליו לתקטא, או אתחביד אלם, או חריש, או סומא, או חגר. בגין דיהא רשים לעילא ופתחא. וזהו חישך שרייא בפגימו דיליה, ומיד אשתמודען ביה דרגין קדישין, דאיינו חילוי דקודשא בריך הוא, ומרתחקין מניה, כבר ידען דבזה הוא פגימו לא שרייא מלכא. ובгин דא חילוי דמלכא מרתחקין מניה, דחילין דמלכא לא שריין, ולא מתקרכן, אלא באחר דמלכא שרייא, בך איינו מתרחגן אבחוריה, באברין בתר גופא.

ובזהו אקר דשרי הוה חישך, כמה מלאכי חבלה, דאתקריאו נחשים ועקרבים, מתקרבין ליה, ויהבין ליה כמה נשיכין, ואלין איינו יטירין. ואי אית ליה מונא דעוביין טבין דעביד, אתחמעטן מניה. ואיך אתחמעטן מניה, אלא כל זכות דנחה ליה מלעליא, ייהיב ליה לאלין מלאכי חבלה, ובטלין מניה יסורין. ואי לית דעביד דנחה ליה מונין, ואומין דעלמא מתקרבין ליה, לקבל מלאכי חבלה, ויהיב לוון ממונא, ואשתזוב מניהו. ובגין דא هو ישראל מקירbin לעזאל, לגבי הוה חישך. ושבעים פרים, לקבל שבעים אומין, לקיימא קרא, (משל כי אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקה מיההו מים. ומיד דבדין בתיבתא, אתחער והוא חישך מההוא פגימן, וישתלים. ורוא דמלה, (שמואל ב' י) גם יי' העבר חטאך לא חמות. ומיד אתחדר ביה שמא די, ואתרא

לקים הפסוק (משל כי אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקה מים. ומיד שחויזרים בתשוויה, עobar אותו חישך מאותו פגם ונשלם. וסוד הדבר - (שמואל ב' י) גם ה' העבר חטאך